

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan yazarın telif hakkı ile ilgili kısmı okuyabilirsiniz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

K.H. ve diğerleri/Slovakya – 32881/04

Karar 28.4.2009 [4. Daire]

Madde 8

Madde 8–1

Aile hayatına saygı

Özel hayata saygı

Eski hastaların sağlık dosyalarının fotokopilerini çekememeleri: *İhlal*

Madde 6

Medeni yargılama

Madde 6–1

Mahkemeye erişim

Belirleyici olan unsurlara ulaşmalarına otoritelerin izin vermemeleri nedeniyle, başvuruçuların davalarını etkili bir şekilde sunamamaları: *İhlal*

Olaylar: Roman kökenli sekiz kadından oluşan başvuruçular, gebelik süresi boyunca ve doğum için, Slovakya'nın doğusunda bulunan iki hastanenin doğum ve kadın hastalıkları servisine gitmişlerdir. Sezaryenle doğum yaptıkları bu hastanelerden çıktıktan sonra, bütün çabalarına rağmen, bu kadınlardan hiçbiri hamile kalmamıştır. Hastane personelinin onları kendilerinden habersiz ve izinleri dışında kısırlaştırdıklarından şüphelenen başvuruçular 2004'te ONG avukatlarına başvurmuşlardır. Avukatlar başvuruçuların sağlık dosyalarını incelemek ve fotokopilerini çekmek istemişlerdir. Ancak bu dosyalara ulaşmaları konusunda kendilerine güçlük çıkarılmasından dolayı, avukatlar yerel adli makamlara başvurmuş ve bunun sonucunda da başvuruçuların çoğunluğunun dosyalarını incelemelerine izin verilmiştir. Ancak sağlık dosyalarının hastanenin malı oldukları ve bu dosyalardaki bilgilerin kötü niyetle kullanılmasının engellenmesi için bunlara kısıtlı bir erişim sağlanmasını öngören o dönemde yürürlükte olan mevzuat hükümlerinden dolayı, başvuruçuların dosyalarının fotokopilerini çekmelerine izin verilmemiştir. 2005'te yeni bir yasanın yürürlüğe girmesiyle birlikte, bu arada sağlık dosyası kaybolan ikinci başvuruçu dışında, bütün başvuruçulara söz konusu sağlık belgelerinin hepsine ulaşma ve fotokopilerini çekme izni verilmiştir.

Hukuk: Madde 8 – 8. maddenin devlete yüklediği pozitif sorumluluklar kendileriyle ilgili kişisel bilgiler içeren dosyaların fotokopilerine sahip olma hakkını da doğal olarak içermektedir. Bu dosyaların çoğaltılması şartlarını belirlemek veya gerektiğinde bunların fotokopisinin verilmesinin reddedilmesini zorlayıcı nedenlerle gerekçelendirmek devlete düşer. Başvurucuların durumunda, ulusal mahkemeler özellikle söz konusu bilgilerin kötü niyetle kullanılmasının önüne geçilmesi gerektiği gerekçesiyle sağlık dosyalarının fotokopisinin çekilmesini yasaklamıştır. Ancak AİHM, bu dosyalardaki bütün belgelere her halükarda ulaşmış olan ilgililerin kendileriyle ilgili bu dosyalardaki bilgileri nasıl kötü bir niyetle kullanabileceklerini görememektedir. Ayrıca kötü niyetle kullanılma riski dosyaların fotokopilerini başvurularda vermemenin dışında (dosyalara ulaşabilecek insan sayısını sınırlandırmak gibi) bir yolla da engellenebilirdi. Dolayısıyla, savunmacı devlet, ilgililerin sağlıklarıyla ilgili bilgilere etkili erişimlerini reddetmek için yeteri kadar zorlayıcı gerekçelerin mevcut olduğunu kanıtlayamamıştır.

Sonuç: İhlal (Oybirliğiyle).

Madde 6 § 1 – Başvurucular ilerde açmaya karar verebilecekleri tazminat davası için gerekli temel unsurlara ulaşamadıklarından, sağlık dosyalarının fotokopilerini çekmelerine izin vermeyen otoritelerin, onları, mahkemeye etkili erişim olanağından yoksun bıraktıklarını iddia etmişlerdir. Bir mahkemeye erişim hakkı kesin bir hak olmasa da, AİHS'nin 6. maddesindeki güvenceler, başvurucuların durumlarında olduğu gibi, prensip olarak davalarını kazanabilecek olan ancak delillere ulaşmalarını kısıtlayan yasal düzenlemelerden dolayı mahkemeden tazminat isteme veya mahkemeye başvurma olanaklarının fiiliyatta haksız bir şekilde engellendiğini düşünen insanlara da doğal olarak uygulanır. Kuşkusuz hukuk mahkemelerine erişim başvurularda tamamen kapalı değildi, ancak ulusal mevzuatın katı bir şekilde uygulanması davalarını etkili bir şekilde savunma kapasitelerini orantısız bir şekilde düşürmüştür. Başvurucuların sağlık dosyalarının fotokopisini çekme haklarına getirilen sınırlama, 8. madde altında ifade edilen gerekçelere benzer gerekçelerden dolayı, bir mahkemeye erişim hakkının etkili kullanımıyla uyuşmamaktadır.

Sonuç: İhlal (Altıya karşı on bir oyla).

Madde 41 – Her bir başvurucuya manevi zararı için 3 500 EUR.

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin resmi dilleri Fransızca ve İngilizce'dir. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, kalitesi konusunda herhangi bir sorumluluk kabul etmemektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarının veritabanı olan HUDOC üzerinden (<http://hudoc.echr.coe.int>) veya HUDOC'un bildirdiği başka veritabanları üzerinden yüklenebilir. Davanın isminin tamamen yazılması, yukarıdaki telif hakkıyla ilgili ifadelerin kullanılması ve insan haklarına destek Fonu'na referans yapılması şartıyla ticari olmayan amaçlarla kullanılabilir. Bu çevirinin tamamını veya bir kısmını ticari amaçlarla kullanmak isteyen herkesin, bu durumu belirtilen adrese bildirmesi rica olunur: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund) Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.